

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

σκάπτειν μεθ' ἡμῶν σ'. εἰ τύχοι γὰρ τοῦτ' ἰδῶν,
ἴσως ἂν ὑπομείνεις καὶ παρὰ σοῦ τινα
λόγον, νομίσας αὐτουργὸν εἶναι τῷ βίῳ
πένηθ'.

370

(Σω.) ἔτοιμος πάντα πειθαρχεῖν· ἄγε.

Γο. τί κακοπαθεῖν σαυτὸν βιάζῃ;

Δα. βούλομαι

ὡς πλείστον ἡμᾶς ἐργάσασθαι τήμερον,
τοῦτόν τε τὴν ὀσφῦν ἀπορρήξανθ' ἅμα
παύσασθ' ἐνοχλοῦνθ' ἡμῖν προσιόντα τ' ἐνθάδε.
ἔκφερε δίκηλλαν.

375

Σω.

(Δα.) τὴν παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἴθι.

τὴν αἵμασιαν ἐποικοδομήσω γὰρ τέως
ἐγώ· ποητέον δὲ καὶ τοῦτ' ἐστί.

(Σω.)

δός.

(Δα.)

ἀπέσωσας. ὑπάγω, τρόφιμ'· ἐκεῖ διώκετε.

(Σω.)

οὕτως ἔχω γάρ· ἀποθανεῖν ἤδη με δεῖ
ἢ ζῆν ἔχοντα τὴν κόρην.

380

(Γο.)

εἴπερ λέγεις

ἂ φρονεῖς, ἐπιτύχοις.

(Σω.)

ὦ πολυτίμητοι θεοί·

οἷς ἀποτρέπεις νυνὶ γὰρ ὡς οἶει με σύ,
τούτοις παρώξυμμ' εἰς τὸ πρᾶγμα διπλασίως.
εἰ μὴ γὰρ ἐν γυναιξίν ἐστιν ἡ κόρη
τεθραμμένη, μήδ' οἶδε τῶν ἐν τῷ βίῳ
τούτῳ κακῶν μηδὲν ὑπὸ τηθίδος τινὸς

385